

λιος Βλαγκάρ, δεστις ἐπεχειρησε καὶ διείγαγε λίαν εύδοκίμιος τὴν μετάφρασιν τοσούτων ἔργων τῆς καθ' ἡμᾶς ἐλληνικῆς φιλολογίας καὶ ποιήσεως, παρέσθε κατ' αὐτὰς νέαν ἀπόδειξην τῆς ἀκαταπονήτου αὐτοῦ δραστηρίτητος καὶ τοῦ φιλελληνικοῦ του ζήλου, μεταφράσας γαλλιστὶ καὶ ἔκδους ἐν Μασσαλίᾳ καὶ Παρισίοις τὰ περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος υπομνήματα τοῦ κ. Κωνσταντίνου Μεταξᾶ. Συγχρόνως ἐδημοσιεύθη γαλλιστὶ ὑπὸ Θεοφόρου Βλαγκάρ ἐν Μασσαλίᾳ σὴ ίστορια τῆς "Ὕδρας" (ὑπὸ τοῦ κ. Κριεζῆ) μετὰ πολλῶν σημειώσεων καὶ προσθηκῶν. Οἱ ἀξιότιμοι φιλέλληνες κ. κ. Ἰούλιος καὶ Θεόδωρος Βλαγκάρ, γινόμενοι οὕτως εἰσηγηταὶ παρὰ τοῖς Γάλλοις τῶν ἀρίστων ἔργων τῆς νέας ἐλληνικῆς ποιήσεως καὶ ιστορίας, ποιήσουσι μεγίστην καὶ πολύτιμον ὑπηρεσίαν εἰς τὰ γράμματα καὶ τὸ θύνος τῶν Ἐλλήνων ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ Εὐρώπῃ.

— "Ἡ Ἑθνικὴ Βελούθηκη πρόδειται νὰ πλουτισθῇ διὰ πολυτίμου προσφορᾶς. Ὁν 'Ἐνετία γεράρδος λόγιος' Ἰαδνής Βελούθηκη, πρόφην ἔφορος τῆς Μαρκιανῆς Βιβλιοθήκης, ἐδωρήσαστο αὐτῆς τὴν μετ' ἄκρας ἐπιμελεῖας καταρτισθεῖσαν ίδιωτικὴν αὐτοῦ βιβλιοθήκην, ἀποτελουμένην ἐκ τετρακισχιλίων καὶ ἐπέκεινα τόμων, ἐν οἷς πολλὰ σπάνια νεωτέρα ἐλληνικὰ συγγράμματα, κειρόγραφοι εἰδῆσεις καὶ παραπομπαὶ περὶ 200 περίπου συγγραφέων ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινούπολεως μέχρι τῆς καταλύσεως τῆς Ἐνετικῆς Δημοκρατίας, συλλογὴ συμμικτῶν ἐλληνικῶν πονημάτων λιαν σπουδαίων διὰ τὴν ἀρχαιότητα καὶ τὸ σπάνιον, πολλὰ ἐκ τῶν πρώτων ἔργων ἀτίνα ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ ἐν 'Ἐνετίᾳ ἐλληνικοῦ τυπογραφείου, οἱ 'Ἐλληνες καὶ οἱ Λατενοὶ κλασικοὶ συγγραφεῖς καὶ τὰ ἀκελεκτοτερά έργα Γάλλων καὶ Ἰταλῶν κλασικῶν. Τὴν ἔξαρτετον συλλογὴν πεμψθεῖσαν ἥδη ἐνταῦθα πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας συνοδεύουσα δύο λεπτομερεῖς κατάλογοι μετὰ ίστορικῶν διασφήσεων.

— "Ο κ. Κείπερ, μέλος τῆς ἐν Βερολίνῳ Φαριδαμίας τῶν ἐπιστημῶν, μετὰ τοῦ ἀρχαιολόγου κ. Φαθρίκειου ἀφίκοντο εἰς Σμύρνην. Ο κ. Κείπερ παρασκευάζει ἔκδοσιν νέου χάρτου τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἰς μεγάλην κλιμάκα, δεστις ἔσται δὲ μεγαλείτερος τῶν μέχρι σήμερον ἐκδεδομένων.

Τὴν 23 Ἀπριλίου ἔλλειπεν ἡ προθεσμία τῆς ὑποθολῆς τῶν δραματικῶν ἔργων διὰ τὸν Λασσάνειον ποιητικὸν ἀγώνα διὰ προεκήρυξης τὸ Πανεπιστήμιον κατὰ τὸν παρελθόντα Ὁκτωβρίον. Τὰ ὑποθοληθέντα ἔργα ἀνῆκον εἰς 15.

— "Ἡ προσφώνησις δὲν ἐκ μέρους τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτοῦ καὶ ἀρεταῖς καὶ Κρασσᾶς ἡδὲ ἀποτελείνωσιν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Βονούλας, ἐδράζουν τὴν ὀκτακοσιοστήν ἐπέτειον αὐτοῦ, θὰ γενέντη ἐν τῇ ἀρχαὶ ἐλληνικῇ γλώσσῃ. Συνετάχθη ἥδη ἡ προσφώνησις αὐτῆς καὶ περιστρέφεται εἰς ἐγκώμιον τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς πνευματικῆς συγγενείας, ἥτις ἐπεκράτησε μεταξὺ τῶν δύο κλασικῶν ἔθνων.

— "Ἐπερτάθῳ σχεδὸν ἡ διακόσμησις τῆς ὁροφῆς τῆς αἰθούσης τοῦ Νέου Θεάτρου, ἥτις εἶνε καλλιτεχνικωτάτη. Ἡρόις δὲ πρὸ τινῶν ημερῶν ἡ κατασκευὴ τῶν θεωρείων, ἐξ ὧν δὲ ὑπάρχωσιν εἰνοικοτένες ἡ εἰκόσιεις ἐν ἔκάστη σειρᾷ.

— "Ἐν τῇ τελευταίᾳ τακτικῇ μηνιαίᾳ συνεδρίᾳ τοῦ Συλλόγου «Παρνασσοῦ» ἀπεφασίσθη δύως προκειμένου νὰ ἀνιδρυθῇ νέον κατάστημα τοῦ Συλλόγου «Παρνασσοῦ» ἐκποιηθῆται τὸ ὑπάρχον διὰ πλειστηριασμοῦ ἐκουσίου λιαν προσεγγών. Συγχρόνως ἀπεφασίσθη δύως δὲ Σύλλογος διεισδέσησθαι 10,000 δρ. διὰ βραδεῖα εἰς διαγνωσμούς καὶ ἀθλ. ἐπὶ τῇ προσεχεῖ εἰκοσιπεντατετράδι τοῦ Συλλόγου. Τὰς δεκακισχιλίας ταύτας δραμάξαντες θέλουσι καταναίμειναι ἀναλόγως τὰ τυμήματα τοῦ Συλλόγου. Μεδ' ὁ ἐγένοντο ἀρχαιρεσίαι διὰ τὸ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Στεπεμβρίου ἀρχόμενον ΚΔ' ἔτος τοῦ Συλλόγου. Ἐξελέχθησαν δὲ ἐπίτιμος μὲν πρόεδρος ὁ κ. Κ. Παπαρρήγοπουλος, τακτικὸς πρόεδρος ὁ κ. Σίμος Μπαλάνος, ἀντιπρόεδροι οἱ κκ. Ἰγνάτιος Μοσχάκης καὶ Κ. Γ. Ξένος, γενικὸς γραμματεὺς ὁ κ. Μίχ. Π. Λάμπρος, εἰδικοὶ γραμματεῖς οἱ κκ. Γ. Πίσσας καὶ Μίλτ. Ραφαήλ, ταμίας ὁ κ. Κωνστ. Κουτσαλέξης, ἀπιμελήτης τῆς Βιβλιοθήκης ὁ κ. Σταύρ. Βάλδης καὶ διευθυντής τοῦ ἀναγνωστηρίου ὁ κ. Ἄλ. Α. Ραγκαβῆς. Ἐφόρος δὲ τῆς Σχολῆς τῶν Ἀπόρων Παιδίων ἔξελέχθη ὁ κ. Τιμολέων Αργυρόπουλος καὶ κοσμήτορες οἱ κ. κ. Σπ. Κονοράδος, Θ. Μπατής, Σπυρ. Ἀνωνόπουλος, Δ. Π. Λάμπρος, Δ. Ηλιόπουλος καὶ Γ. Χαλκιόπουλος.

Μέλη δὲ τῆς ἑκατετεκτικῆς ἐπιτροπῆς ἔξελέχθησαν οἱ κκ. Κ. Πεταλάς λοχαγός, Α. Ποττέν καὶ Ν. Κουρῆς.

— "Ἐξεδόθη τὸ τρίτον τεύχος (τοῦ μηνὸς Μαρτίου) τοῦ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Ἐφορίας τῶν ἀρχαιοτήτων ἐκδιδομένου «Ἀρχαιολογικοῦ Δελτίου». Κατ' αὐτὸν εἰς τὸ 'Ἑθνικὸν Μουσεῖον εἰσήχθησαν κατὰ τὸ παρελθόντα Μάρτιον εἴκοσι καὶ ἐν διάφορα ἀρχαῖα, ἀκριβῶς περιγραφέμενα, ἐν οἷς ἔξιον λόγου χαλκούν ἀγαλμάτιον, εἰκόνιζον πιθανῶς ἱέρειαν τῆς Ἰσιδορᾶς, εύρεθεν ἐν τῷ κωρίῳ Καστούπη, καὶ κατασχέθειν ὑπὸ τῆς Κερκύρας ἐν τῷ χωρίῳ Καστούπη, καὶ δὲ ἐγένοντο ἐν τῇ Ἀκροπόλει, ἐν Τανάγρᾳ, ἐν Διονύσῳ, ἐν Ἀμοργῷ, ἐν Μυκήναις, ἐν τῷ ἐνταῦθα 'Ολυμπιείῳ καὶ ἐν Ελευσίνῃ.

ΔΙΑΓΛΩΝΙΣΜΟΙ ΔΙΕΔΑΧΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ.

— "Ἡ πρώτη ἐπιτροπὴ τῶν κριτῶν τῶν διδακτικῶν βιβλίων τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως ὑπέβαλεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν 'Ἐκκλησιαστικῶν τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς περὶ τῶν εἰς τὴν κρίσιν τῆς ὑποβληθέντων βιβλίων. Κατὰ ταύτην οὐδεμία τῶν πρὸς Χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Α' τάξεως τοῦ ἐλληνικοῦ σχολείου συντεταγμένων χρηστομαθεῖσῶν ἐνεκρήθη ἐπίσης οὐδεμία τῶν γραμματικῶν τῆς ἀττικῆς διαλέκτου, οὐδὲν συντακτικὸν τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης, οὐδὲν τῶν ἴστορικῶν ἐγχειρίδων, οὔτε τῶν συντεταγμένων πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῶν ἐλληνικῶν σχολείων, οὔτε τῶν διὰ τὰ γυμνάσια ὠρισμένων. Κατὰ πλειονόψηφαν δὲ καὶ οὐδὲν τῶν ἐγχειρίδων τῆς ἐλληνικῆς γραμματολογίας τῶν πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῶν γυμνασίων συντεταγμένων ἐνεκρήθη, ἀλλὰ κρείσσον τῶν λοιπῶν ἐθεωρήθη τὸ τοῦ κ. Σ. Σακελλαρόπουλον, γαλλικὸν ἀλφαριθμάτιον καὶ ἀναγνωσματάριον ἐνεκρήθη τὸ τοῦ κ. Ν. Κοντοπούλου, ἐπίτομος γραμματικὴ τῆς γαλλικῆς γλώσσης πρὸς χρῆσιν τῶν γυμνασίων τὸ τοῦ κ. Φωκίωνος Δημοσκοπούλου, γραμματικὴ δὲ γαλλικὴ πρὸς χρῆσιν τῶν γυμνασίων τὸ τοῦ Σ. Σωμερίου. Λατινικὸν ἀναγνωσματάριον ἐνεκρήθη τὸ τοῦ κ. Ν. Ζενευράκη, γραμματικὴ γλώσση πρὸς χρῆσιν τῶν γυμνασίων ἡ τοῦ κ. Δ. Ξ. Σεμέτονο, ὅμοια πρὸς χρῆσιν τῶν ἐλληνικῶν σχολείων ἡ τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως καὶ συντακτικὸν τῆς λατινικῆς γλώσσης τὸ τοῦ κ. Σ. Σακελλαροπούλου, τὰ δύο τελευταῖς κατὰ πλειονόψηφοι ήσαν.

Ἐπίσης ὑπέβαλε τὴν ἔκθεσιν της καὶ ἡ τῶν διδακτικῶν βιβλίων τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐπιτροπῆς ἐγκρίνασσα μόνον τὴν Κατήχησιν τοῦ κ. Ι. Μοσχάκη καὶ τὴν 'Ιστορίαν τῆς Παιδαγωγίας τοῦ κ. Σπαθάκην.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Esquisses Archéologiques par Salomon Reinach ancien membre de l' École d' Athènes, attaché des Musées nationaux. Paris (Leroux) 1888. 8ον, σελ. VIII — 319 (12 frs.).

Ο εὐρύης καὶ ἀκούραστος ἀρχαιολόγος κ. Σολομῶν 'Ρεινάχ, διστις διὰ τόσων ἔως τώρα ἔργων ἐπλούτισε τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐπιστήμην, νέον καὶ ἀξιόλογον ἔργον ἐδημοσίευσε καὶ πάλιν, διακρινόμενον καὶ τοῦτο διὰ τὰς ἀκριβεῖς περιεχομένους καὶ τὴν χάριν τῆς ἔκθεσεως. Περιέχει δὲ κυρίως εἰπεῖν τὸ βιβλίον πλὴν τοῦ μικροῦ προλόγου εἴκοσι καὶ τρεῖς διατριβὰς ἡ πραγματείας, ἃς δὲ συγγραφέντες μὲν ἀπὸ τοῦ 1878 μέχρι τοῦ 1887, σχεδὸν δὲ πάσας ἐδημοσίευσεν (ἀνυπογράφως ἢ καὶ φεύγων τινάς) εἰς διαφόρους εἴδους καὶ φύσεως περιοδικά συγγράμματα ἢ καὶ πολιτικάς ἐφημερίδας, ἀφοροῦντα λαμβάνων εἴτε ἐκ τῆς ἐκάστης νέου βιβλίου εἴτε ἐκ γενομένης ἀρχαιολογικῆς ἀνακαλύψεως, ἢ ταξιδίου ἢ ἐρεύνης προσωπικῆς. Μία μόνον ἐν τῶν εἰκόσι τριῶν πραγματειῶν δὲν εἴνει ἐπιστημονικὸν ἔργον, ἀλλὰ χαριεστάτη φανταστικὴ ίστορια τὴν γνωρίζουσιν οἱ ἀναγνώσταις τῆς 'Εστίας, εἴναι μικρὰ Ταραγράλα («Εστία» τῆς 10 Ιανουαρίου 1882) "Ἐχουσι δὲ κατὰ τὰς ἐπιγραφὰς αὐτῶν καὶ τὸ περιεχόμενον αἱ διάφοροι πραγματεῖαι ὡς ἔξης : 'Ἡ γαλλικὴ ἐπι-